

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 20 август 2014 г. — Polkomtel Sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Дело C-397/14)

(2014/C 431/14)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Polkomtel Sp. z o.o.

Ответник: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Друга страна в производството: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (понастоящем Orange Polska S.A. w Warszawie)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 28 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) ⁽¹⁾, в първоначалната му редакция, да се тълкува в смисъл, че достъпът до негеографски номера следва да се гарантира не само на крайните потребители от други държави членки, но и на крайните потребители от държавата членка на съответния оператор на обществена съобщителна мрежа, което би означавало, че преценката за изпълнението на това задължение от националния регулаторен орган трябва да е съобразена с изискванията, произтичащи от принципа за ефективност на правото на Съюза и принципа за тълкуване на националното право в съответствие с правото на Съюза?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 28 от Директива 2002/22 във връзка с член 16 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че за целите на изпълнението на посоченото в първата от тези разпоредби задължение може да се прилага процедурата, предвидена за националните регулаторни органи в член 5, параграф 1 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа) ⁽²⁾?
- 3) Трябва ли член 8, параграф 3 от Директива 2002/19 във връзка с член 28 от Директива 2002/22 и член 16 от Хартата на основните права или пък член 8, параграф 3 от Директива 2002/19 във връзка с член 5, параграф 1 от Директива 2002/19 и член 16 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че за да гарантира на крайните потребители на национален оператор на обществена съобщителна мрежа достъп до услугите, предоставяни чрез негеографски номера в мрежата на друг национален оператор, националният регулаторен орган може да определи правилата за разплащане между операторите за генерирането на повиквания, като приложи цените за терминиране на повиквания, определени за един от тези оператори на основание член 13 от Директива 2002/19 в зависимост от себестойността на услугата, при положение че операторът е предложил прилагането на такава цена в хода на приключилите без резултат преговори, проведени в изпълнение на задължението по член 4 от Директива 2002/19?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

⁽²⁾ ОВ L 108, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 169.

Жалба, подадена на 20 август 2014 г. от Basic AG Lebensmittelhandel срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 26 юни 2014 г. по дело T-372/11 — Basic AG Lebensmittelhandel/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-400/14 P)

(2014/C 431/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Basic AG Lebensmittelhandel (представители: D. Altenburg, T. Haug, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 26 юни 2014 г. (дело T-372/11) и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.
- да осъди ответника да понесе всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва тълкуването на Общия съд на определението „услуги за дистрибуция“, което тълкуване по право е въпрос, на който трябва да се отговори преди да се прецени сходството на услугите. Поради това жалбоподателят твърди, че Общия съд е избрал неправилна концепция като правна основа на последвалата преценка на вероятността от объркване между разглежданите марки.

Жалбоподателят посочва, че основната функция на Съда на ЕС е да даде еднакво тълкуване на понятието и обхвата на съответните услуги (С-418/02, точка 33 Praktiker; съединени дела С-414/99 — С-416/99 Zino Davidoff и Levi Strauss, точки 42 и 43) и решение IP-Translator (С-307/10 от 19 юни 2012 г.), според които *“стоките и услугите трябва да могат да бъдат определени обективно, за да изпълни марката функцията си на обозначение на произхода”* и иска от Съда на ЕС *“достатъчно точно и ясно”* определение на *“услуги за дистрибуция”*.

Според жалбоподателя услугата *“дистрибуция”* има много малък обхват и включва само дейностите *“транспорт; опаковане и съхраняване на стоки, организиране на пътувания”*, но не и услугите *“на дребно и на едро”*. По-нататък жалбоподателят посочва, че в решението по делото Praktiker Съдът изяснява, че целта на търговията *“на дребно”* (клас 35) — за разлика от услугите от клас 39 — е продажбата на стоки на потребителите, като се има предвид, че тези дейности се състоят *“по-специално в подбора на асортимент от стоки за продажба и в предлагането на различни услуги, чиято цел е да накарат потребителя да сключи споменатия акт с търговеца, а не с неговия конкурент”*.

Според жалбоподателя не може да не се вземе предвид общото класиране на *“дистрибуция”* в Ницката класификация в клас 39, тъй като Съдът на ЕС изрично основал своите доводи в решението си по делото Praktiker на обяснителната бележка към клас 35 (С-418/02, точка 36).

Предвид това решението на Общия съд трябва да бъде отменено и върнато за ново разглеждане.

Преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky (Чешка република), постъпило на 25 август 2014 г. — Marie Matoušková, съдебен комисар в производството за наследство/Misha Martinus и Elisabeth Jekaterina Martinus, представлявани от David Sedlák, в качеството на особен представител, Beno Jeriěl Eljada Martinus

(Дело С-404/14)

(2014/С 431/16)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky